

Kurban

– Sinan KILIÇ · 24 Ekim 2012

Çöp tenekesinin kapağını açan
karton toplayan çocuğun bakışları

Huzur evinin buğulu camından bakan
yaşlı teyzenin yüzündeki nakışları

Gecekondunun kapısından dışarı çıkan
çocuğun yalın ayağı

Maden ocağından çıkan işçinin
yüzüne vuran günüşiği

Tel örgüler ardındaki kader mahkumunun
Bir türlü gelmeyen mektubu

Ve son model arabasından inen adamın yüzünde telaş
Bitmek bilmeyen bir pazarlık
Bu aldığım koyun kursağına et girmemiş
Evsizler ve yoksullar için
Karton toplayan çocuğa, yaşlı teyzeye
yalın ayaklı çocuğa, madenciye ve mahkuma dağıtılsın

Yetim ve öksüz yalnız bırakılmış
Karanlığa terkedilmişlerin
Derdini anlamaktır kurban
Onlara et verip uzaklaşmak değil
Yaklaşarak yakınlaşarak dertlerini çözmektir
Çünkü kurban can almak değil
Can vermektir.

Ve aşk
Dış görünüşe aldanmadan
Yaklaşarak yakınlaşarak

Bir řairin yüređini anlamaktır

Ben adamıřken bir ömrü uđruna
Ve Kurban etmiřken bu yüređi
Sen gittinde nereden buldun o koyunu

Sinan (Ekim 2012)